

Razočarana ženica je zbežala k možu, mu potožila cigansko goljufijo in rop. In šele po toliki izgubi je kmet naznanil za-devo z »zakladom« oblasti.

Od 17. junija v Dravi. Drava je naplavila pri brodu v št. Lovrencu na Pohorju že močno razpadlo moško truplo. Na podlagi pisem, katere so našli pri utopljenju, so ugotovili, da gre za Franca Vindiš, 23 letnega mizarskega pomočnika iz okolice Ptuj. Zadnjič je delal pri mizarskem mojstru Ignacu Wolfgruber v št. Lovrencu na Pohorju. V Dravo je skočil radi nesrečne ljubezni 17. junija.

Vrnitev iz ruskega ujetništva po tolikih letih. Pri mariborski obmejni policiji so se zglasili 30. junija trije, ki so se vrnili iz ruskega ujetništva. Gre za 53 letnega Mihaela Bukojevič iz Ravnice pri Banji Luki, za 45 letnega Ivana Heizmann iz Sonte v Bački in za 42 letnega Jurja Stajčiča iz Branjoka v Banatu. Trojica je zašla v rusko ujetništvo v letih 1914 in 1915 v Galiciji. Vsi trije so dobili šele sedaj stike z domovino. Vrnili so se kot oženjeni z Rusinjami in imajo vsi trije skupaj 8 otrok.

Srednjeevropski vinarski kongres se bo vršil letos od 3. do 5. septembra na Dunaju. Doslej so prijave udeležbo: Bolgarija, Italija, Jugoslavija, Avstrija, Švica, Čehoslovaška in Madžarska. Javljениh je 28 raznih referentov in med temi tudi več strokovnjakov iz Jugoslavije.

Najnovejše pomorsko orožje Anglije. Angleški kralj Edvard VIII. si je ogledal najnovejše orožje vojne mornarice v pristanišču Portsmouth. Gre za motorne torpedne čolne, ki dosežejo brzino 80 km na uro. Čolni so dolgi 16 m, izredno široki in njih motorji proizvajajo 1500 konjskih sil. Spredej in zadej imajo po en brzostrelni top in torpedno cev. Kralj se je udeležil kljub deževnemu nalivu poskušnje voznje in je prisostvoval učinkovitemu izstrelu torpeda. Vlada se je izjavil pohvalno o brzini tega najnovejšega orožja.

Širite „Slov. gospodarja“!

»To ni šala, to je svinjarija,« ga je usekal ujec Miha; »kdor drugih ne zna, priča, da ima slamo v glavi.«

»In gnoj,« je dodala Urška.

Zdaj so se vsi zasmeli, Lisjak pa je škripal z zobmi, iz oči mu je bliskal hudoben ogenj.

Po kosilu je šla Urška na korito prat. Tedaj se je počasi priplazil Lisjak, da bi se dekli za sramoto maščeval s svojim grdim in neslanim jezikom. Urška pa ni izgubila korajže in je zavriščala na ves glas:

»Glej, da se mi pobereš, spak ti, drugače te oplazim s tole kunjjo po tvoji prešičji glavi!«

Ko je Lisjak na to nekaj poldafal, je dekla zvila mokro kunjjo in ga udarila po obrazu.

»Ti pasja mačka ti!« je zavpil in zaškrtal z zobmi ter hotel deklo uloviti.

Ta pa je zbežala okoli korita — dedec pa za njo. Kar so ga od zadaj prijetele trde roke, da je obstal kakor v kleščah; na uho pa mu je zagrmel Ravnjakov glas:

»Baraba, kaj spet uganjaš?«

»To je nesramnež,« je kriknilo deklo, »nič drugega nima na jeziku kakor grdobije.«

Lisjak se je hotel otestiti, toda orjaški Ravnjak ga je dvignil, mu porinil glavo v korito in jo tako dolgo tiščal v vodo, da so se jele na vrhu delati pene; potem ga je izpustil in potisnil daleč od sebe. — Lisjak se je nekaj časa sukal okoli, kašljal, prskal

Začelo se je zopet pometanje! Stalno-barvni cefir 8 Din, potiskani krep 9 Din. Sternecki, Celje.

Dr. Marinič Franc se je preselil s 1. julijem v Koroščevo ulico 26 in ordinira od 9. do 11. in od 14. do 16. ure. 831

Obžalovanja vretni slučajji.

Kaznjena pobegnila. V Mariboru sta pobegnila od dela pod Kalvarijo dva kaznjenca iz jetnišnice okrožnega sodišča. Prvi begunec je Viktor Lapornik, čevljar-ski pomočnik iz Gajšovcev pri Ptuj. Prestajal je šestmesečno kazen radi tatvine, ki bi mu potekla 28. avgusta. Drugi begunec je Rupert Rotman, delavec iz Maribora. Prisdili so mu radi tatvine 5 me, secev. Kazen bi bil prestal 3. avgusta.

Skočila z balkona in se ubila. V noči na prvega julija je skočila v Mariboru z balkona bara Velike kavarne na Glavnem trgu 20letna plesalka Betka Horvat. Obležala je na cestnem tlaku Dravske ulice s prebito lobanjo, zlomljenimi nogami in s tako hudimi notranjimi poškodbami, da je kmalu po prepeljavi v bolnico umrla. Vzrok samomora je strah pred brezposelnostjo.

Pomotoma so ga imeli za financarja in ga pretepli. Sluga podružnice Prve hrv. štedionice v Mariboru in hišni posestnik na Pobrežju se je vračal ponoči domov na Pobrežje. Ko je prišel do avtomobila, ki je stal pred neko hišo na Aleksandrovi cesti, so planili nanj iz avtomobila štirje neznanci, kateri so ga pobili, da je obležal v krvi na cesti. Napadalcji so takoj nato izginili s skrivnostnim vozilom. Gotovo gre za tihotapce iz Avstrije. Bili so pomotoma uverjeni, da jih hoče motiti financar, ker je imel sluga na glavi službeno bančno čepico.

Delavko zabodel v pleča. Na 19letno Ružo Lah s Pobrežja pri Mariboru je navalil v noči neki moški z nožem in jo je zabodel v pleča. Ranjeno so oddali v mariborsko bolnico.

Izsledena kurja tatica. Orožniki od Sv. Barbare v Slovenskih goricah so zaprli neko 42letno viničarko, ki je pokradla po

sosodnih vaseh 100 kokoši ter piščancev, katere je znosila na mariborski trg na prodaj.

Roparski napad. Dne 30. maja je bil izvršen med Ptujem in Hajdino roparski napad na posestnika in živinskega trgovca Franca Senekovič iz Zg. Hajdine. Imenovani je bil v Ptuj v neki gostilni do 1. ure čez polnoč, nakar se je odpeljal na kolesu proti domu. Dve uri po odhodu so ga našli ljudje nezavestnega ob glavni cesti in kolo je ležalo v obcestnem jarku. Prepeljali so ga v bolnico v Ptuj in ugotovili, da ima razbito lobanjo in zlomljeno desno roko. Ogled na mestu je dokazal, da gre za roparski napad. Tolovaj je zginil z listnico, v kateri je bilo po izpovedi žene 10—20.000 Din. Manjka tudi denarnica z drobižem in rožni venec, katerega je imel napadeni vedno pri sebi. Ropar je pustil Senekoviču uro. Senekovič je v bolnici podlegel poškodbam, ne da bi se bil poprej zavedel.

Pozornost vzbujajoče aretacije v Ptuj. V današnji številki poročamo o žalostni smrti posestnika Fr. Senekoviča iz Hajdine pri Ptuj. Pred dnevi so ga našli na cesti pri Hajdini smrtnonevarno poškodovanega. Žandarji so aretirali eno žensko ter dva moška, kojih imena so še za enkrat radi večjega obsega preiskave — tajnost.

Zrtev fantovskega pretepa. V Sp. Pristavi pri Ptuj je prišlo med popivajočimi fanti do pretepa s krvavim obračunom. 22 letni Franc Tušek, sin uglednega kmeta, je dobil življensko nevaren zaboljaj v prsa. Prepeljali so ga v bolnico v Ptuj.

Prijet požigalec. V Selcah v Slov. goricah je došlo do prepira med 45letnim posestnikom Friderikom Fekonja in njegovo ločeno ženo. Med kreganjem je grozil mož z nožem in je zažgal vpricho žene slamo na strehi hiše. Na pomoč prispeli ljudje so ogenj udušili, Fekonja pa je moral v zapor.

Vlomilci odnesli 300 litrov vina. Neznani lopovi so vlomili na Kremenu v župniji Videm ob ... v klet cerkvenega

in pljuval; ko je prišel k sebi, je divje zatulil, zopet zakašljal in potem zarjul:

»Prekleti Ravnjak, ti misliš, da si bog! Jaz ti bom pokazal! Ti me ne boš! Tožil te bom.«

»Le kar!« je odvrnil Ravnjak, ki se je ves tresel od jeze, »na sodniji se bova šele zmenila. Ti nisi samo prasec, ti si pravi falot. Kadarkoli slečem jopič in ga obesim, si s tacami v mojih žepih. Ali misliš, da sem slep? Danes zjutraj si imel obe taci v Jerčinem košu; kaj si tam iskal?«

»Prekleti vrag! Saj nisem oženjen tu, da bi moral ostati pri takih klerikavzarjih. Bom že kaj boljšega našel,« je siknil Lisjak.

»Ali misliš, da bi te bil le en dan še pustil pri hiši? Spravi svoje cotovje pa izgubi se! Tiste dinarje, ki sem ti jih še dolžan, ti bom takoj plačal; potem te ne maram več videti. Če boš čez eno uro še tu, bom hlapcem rekel, da te spodijo, in Sultana bom našel nate.«

V durih je stalo več poslov, ki so bili vsemu priče; veseli so bili, da so se rešili nemarnega tovariša. Ta je klel in tekel v hišo po stopnicah v hlapčevsko sobo. Tudi Ravnjak je stopil v hišo, bil je blede ko stena, ustnice so mu drgetale; tako razburjenega ga še posli nikoli niso videli. Vsa v skrbeh je stala Pavla za durmi, in ko je prišel do nje, mu je zašepetala po hrvaško:

da bi mu onemogočili nastop v sejni dvorani, a jim ni uspelo. Naenkrat se je neguš pojavil kot govornik in zbrani so ga morali poslušati. Govor abesinsk. cesarja je bil precej dolg, stvar in je vseboval resnične pritožbe neguša in abesinskega naroda.

Cesar je naglasil, da se je Italija vestno in dosledno pripravljala na vojno, toda tudi vse te priprave bi ji ne bile pomagale nič, ako bi nekatere evropske velesile ne čutile potrebno, da kupijo prijateljstvo Italije s tajnimi pogodbami.

Neguš je razložil v ženevi, kako je imel trdno zaupanje v Zvezo narodov, v njene obljube in njeno zvestobo. Mesto tega je moral do-